

har lavere gæld end Danmark, alle andre har højere gæld. Så jeg vil blot sige, at ud fra de kriterier, man vurderer økonomien efter, står Danmark sammen med finnerne altså øverst på sejrsskammelen med guldmedaljen, og det gør vi med god samvittighed.

Men det er jo sådan, at det er den styringsform, vi har for den danske økonomi, og den linje, der lægges, som er forklaringen på, at det har kunnet lade sig gøre at foretage en massiv udbygning af de offentlige serviceområder på trods af konjunkturtilbageslaget. Vi har kunnet løfte det samlede uddannelsesområde med 3,5 mia. reale kroner fra 2001 og til nu, og det er altså årsniveauet, der er løftet med 3,5 mia. kr. Vi har kunnet bidrage til sygehuse med næsten 3 mia. kr.; ældreområdet har fået et løft på ca. 1,2 mia. kr. plus de ekstra 500 mio. kr., vi tilfører området; de svage grupper har i alt fået et løft på ca. 2,2 mia. kr. over perioden, og det er også fremadrettet; folkeskolen har fået et løft på 1,2 mia. kr., og for de næste 4 overslagsår er der afsat 2,3 mia. kr. i ekstra midler til folkeskolen.

Det er sådan, at på alle kerneområderne er der tale om markante løft, som fortsættes i finansloven og i de ændringsforslag, som er stillet. Det gælder for ændringsforslagene, at de er med til at øge de samlede offentlige servicetilbud, og det er derfor, jeg må kvittere for den brede tilslutning, der har været, og den måde, hvor på forskellige partier er gået til opgaven med at sikre flertallet for de ideer, som ligger bag udmøntningerne på de områder, som ikke allerede var indlagt i finansloven. Det er en massiv udbygning.

Jeg skal ikke pikere nogen ved at gå det hele igennem, men det vil selvfølgelig være et positivt billede og et positivt resultat. Nogle siger, at det er et skønneri, men jeg har nu altid syntes, at malerier godt må være skønne, og jeg har aldrig forstået, hvorfor man skulle kritisere de malerier, der er skønne. Jeg synes kun, man skal kritisere dem, der er uskønne, men jeg tager det for, at man i dialektikkens navn eller i sin måde at formulere sig på kan vende ordene, som man vil. Men hvis vi bare er enige om, at det er skønne malerier, er jeg for så vidt tilfreds.

Det har vist sig, at kunst og kultur kan samle bred tilslutning i Folketinget. Hr. Ole Sohn var jo, og det vil jeg godt kvittere for her, en meget ihærdig ophavsmand til, at vi fik en særlig kulturpakke hos kulturministeren. Det er ikke nogen hemmelighed, at det faktisk var hr. Ole Sohn, som havde nogle ideer, som man begynd-

te at bygge videre på, så vi fik en pakke. Det lå ikke i luften, at vi ville have en sådan pakke, men det viste sig jo, at fordi man var enige om, at det var skønne malerier, kunne kulturområdet få en fælles løsning med 55 mio. kr. om året eller 220 mio. kr. over hele perioden. Det er det, der kom ud af de initiativer, og det vil jeg egentlig gerne kvittere for. Der var også dele af hr. Ole Sohns ordførertale, som var venligt ment, og jeg holder mig til det venlige, fordi jeg synes, det er det bæredygtige, også i politik.

Men hr. Ole Sohn talte også om, hvordan tallene egentlig ser ud. Jeg ved ikke, hvorfra det stammer, at hr. Ole Sohn vil benægte det, men det viser sig jo, at der ikke alene er ansat yderligere 14.000 i kommuner og amter, men at væksten har været uændret. Niveauet for sidste år, for i år og for næste år er uændret på statens områder, det er i kommuner og amter, der er ansat yderligere 14.000.

Hvor har vi det så fra? Ja, vi har det ikke fra nationalregnskabsstatistikken, for den kommer efterfølgende, men vi har det fra lønsummerne i kommunerne. Så det, der rent faktisk er årsagen til, at vi i Økonomisk Redegørelse jo har en anden vækst end den, man har i nationalregnskabsstatistikken, altså at vi overhovedet kommer op på 0,7 – og vi skriver udtrykkeligt, at det jo er baseret på meget stor usikkerhed – er, at vi har en viden om kommunernes lønudgifter i de første tre kvartaler af 2004.

Kl. 16.25

Her er det åbenbart ikke sådan, at tallet ender på 14.000 yderligere ansatte, men nærmere 16.000. Derfor undrer det mig egentlig, at det, hr. Ole Sohn siger, er, at så betaler vi altså løn til næsten 16.000, som ikke er ansat. Det synes jeg er noget, man burde undersøge, og det vil jeg også anbefale – med den intensive behandling, som man jo normalt også har i Finansudvalget – at man følger op på også næste år, om det virkelig er rigtigt, at kommunerne har afholdt udgifter til mere end 14.000, som ikke har været ansat. For vi har været med til at give bloktilskud, som jo dækker de kommunale udgifter, og det indgår ikke i bloktilskuddene, at vi skal være med til at finansiere, at man giver løn til personer, der ikke er ansat.

Vi har en fælles interesse i, at det i virkeligheden bliver afklaret. Jeg ved ikke, om man så skal starte med at tage de penge fra kommunerne, som så dækker disse personer, som får løn uden at være ansat. Det skal jeg ikke gøre mig til talsmand for, og jeg tror, det vil blive opfattet uven-